

2 Afname van de AVI-toetskaarten

In dit hoofdstuk vindt u meer informatie over de afname van de AVI-toetskaarten. In paragraaf 2.1 wordt beschreven welke toetskaarten u op de verschillende afname-momenten afneemt. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen het gebruik van de AVI-toetskaarten voor individuele analyse en het gebruik van de AVI-toetskaarten als signaleringsinstrument. Dit geldt ook voor paragraaf 2.5 waarin de niveau-bepaling wordt besproken. De algemene aanwijzingen, de afname-instructies en de scoring in de paragrafen 2.2 tot en met 2.4 zijn echter hetzelfde voor beide gebruiksmogelijkheden.

2.1 Afnameschema

Zoals in het vorige hoofdstuk is aangegeven bestaat de AVI-toets uit 11 toetskaarten in een A- en een B-versie. Met welke kaart u start, is afhankelijk van de wijze waarop u de AVI-toetskaarten wilt gebruiken: voor individuele analyse of voor signalering. In het eerste geval heeft u met de toetsen Technisch lezen reeds bepaald welk AVI-niveau een leerling beheerst. In het tweede geval is dat beheersingsniveau nog niet bekend en stelt u dat vast met de AVI-kaarten.

2.1.1 AVI-toetskaarten voor individuele analyse

De afname van de toetsen Technisch lezen kan aanleiding zijn om de technische leesvaardigheid van een leerling met behulp van de AVI-toetskaarten nader te analyseren. Voor deze groep leerlingen gebruikt u de AVI-kaarten enerzijds om meer informatie te krijgen over de wijze waarop zij technisch lezen en anderzijds om te weten te komen op welk niveau ze instructie nodig hebben. In principe voert u een nadere analyse uit voor de 20%-25% zwakste leerlingen op de toets Technisch lezen: de leerlingen die vergeleken met de landelijke vergelijkingsgroep in niveau V scoren respectievelijk in D- of E-niveau, afhankelijk van de niveau-indeling waar u voor gekozen hebt. Deze groep kunt u desgewenst aanvullen met leerlingen die stagneren of terugvallen in de ontwikkeling van het technisch lezen of leerlingen bij wie u twijfels heeft over de toetsuitslag op de toetsen Technisch lezen op basis van uw eigen ervaringen met de leerling(en) in de dagelijkse praktijk.

De toetsen Technisch Lezen hebben voor de hierboven genoemde leerlingen reeds een AVI-niveau opgeleverd. U begint de afname van de AVI-toetskaarten met de kaart van één niveau hoger dan het vastgestelde AVI-niveau. In tabel 1 is niet opgenomen met welke kaart u moet starten nadat u bij een leerling met de toetsen Technisch lezen niveau AVI-Plus hebt vastgesteld. Indien een leerling volgens de toetsen Technisch Lezen leest op AVI-Plus is verdere analyse namelijk niet zinvol. De leerling beheerst het technisch lezen immers op het hoogste niveau. Het is belangrijk om de A- en B-versies van de toetskaarten afwisselend te gebruiken. Zeker bij de zwakkere leerlingen bestaat anders het risico dat ze te bekend raken met de teksten. U kunt de volgende vuistregel hanteren: als u een leerling voor het eerst de AVI-toetskaarten voorlegt in het kader van individuele analyse, start u met de A-versie. De eerstvolgende keer start u met de B-versie, en de keer daarop weer met de A-versie, enzovoorts.

Tabel 1 Startkaart bij gebruik van de AVI-toetskaarten voor individuele analyse

Beheerst AVI-niveau volgens de toetsen Technisch Lezen	Starten met kaart:
AVI-Start	AVI-M3
AVI-M3	AVI-E3
AVI-E3	AVI-M4
AVI-M4	AVI-E4
AVI-E4	AVI-M5
AVI-M5	AVI-E5
AVI-E5	AVI-M6
AVI-M6	AVI-E6
AVI-E6	AVI-M7
AVI-M7	AVI-E7
AVI-E7	AVI-Plus
AVI-Plus	Verdere analyse is niet zinvol

Een voorbeeld. U heeft bij leerling Joyce eind groep 4 de toets Technisch Lezen afgenomen. Hieruit is naar voren gekomen dat Joyce behoort tot de 25% laagst scorende leerlingen aan het eind van groep 4. Haar AVI-niveau is AVI-M3. U besluit om bij Joyce de AVI-toetskaarten af te nemen om meer informatie te verkrijgen over haar technische leesvaardigheid. Op basis daarvan wilt u uw onderwijs afstemmen op de instructiebehoefte van Joyce. U start de afname bij Joyce met kaart AVI-E3 A, de kaart van één niveau hoger dan het AVI-niveau dat u met de toets Technisch Lezen heeft vastgesteld.

2.1.2 AVI-toetskaarten als signaleringsinstrument

Wanneer u medio groep 3 start met het afnemen van de AVI-toetskaarten als signaleringsinstrument, begint u met kaart AVI-M3 A, de kaart behorend bij AVI-niveau M3 in de A-versie. U bepaalt het AVI-niveau van een leerling op de wijze zoals in de volgende paragrafen is beschreven.

De volgende keer dat u het AVI-niveau vast wilt stellen, bijvoorbeeld eind groep 3, start u met de kaart van één niveau hoger dan het AVI-niveau dat de leerling de vorige keer beheerste, maar nu met de kaart in de B-versie. De keer daarop gebruikt u de kaarten van versie A weer.

Het afwisselen van de A- en B-versie is belangrijk om het AVI-niveau zo goed mogelijk te bepalen. U voorkomt daarmee dat een leerling de teksten gaat kennen en de uitslag daardoor beïnvloed wordt. In tabel 2 is dit principe schematisch weergegeven.

Tabel 2 Afnameschema voor de AVI-toetskaarten als signaleringsinstrument

Afnamemoment	Maand	Versie	Starten met kaart:
Medio groep 3	Tweede helft januari / eerste helft februari	A	AVI-M3
Eind groep 3	Tweede helft mei / geheel juni	B	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in medio groep 3
Medio groep 4	Tweede helft januari / eerste helft februari	A	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in eind groep 3
Eind groep 4	Tweede helft mei / geheel juni	B	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in medio groep 4
Medio groep 5	Tweede helft januari / eerste helft februari	A	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in eind groep 4
Eind groep 5	Tweede helft mei / geheel juni	B	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in medio groep 5
Medio groep 6	Tweede helft januari / eerste helft februari	A	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in eind groep 5
Eind groep 6	Tweede helft mei / geheel juni	B	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in medio groep 6
Medio groep 7	Tweede helft januari / eerste helft februari	A	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in eind groep 6
Eind groep 7	Tweede helft mei / geheel juni	B	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in medio groep 7
Medio groep 8	Tweede helft januari / eerste helft februari	A	Eén niveau hoger dan het AVI-niveau bepaald in eind groep 7

Een voorbeeld. Eind januari groep 3 wilt u van leerling Lynn het AVI-niveau vaststellen. U start met kaart AVI-M3 A. De leesprestaties van Lynn zijn zodanig dat u haar ook kaart AVI-E3 A laat lezen. Deze kaart is echter nog te moeilijk: Lynn leest deze te langzaam. U stelt daarom vast dat AVI-niveau M3 het hoogste niveau is dat Lynn beheerst. Ze leest dus op AVI-niveau M3. Eind groep 3 wilt u wederom het AVI-niveau van Lynn vaststellen. U start dan met kaart AVI-E3 B, aangezien u medio groep 3 met de kaarten van de A-versie had vastgesteld dat Lynn op AVI-niveau M3 las. Met behulp van de kaarten van de B-versie bepaalt u eind groep 3 welk AVI-niveau Lynn beheerst.

Wat doet u met een leerling waarvan het AVI-niveau niet bekend is, bijvoorbeeld omdat deze aan het begin van groep 5 op uw school en in uw groep is gekomen? Het ligt het meest voor de hand om bij zo'n leerling te starten met de kaart van de betreffende groep, dus AVI-M5 voor het afnamemoment medio groep 5. Indien u op basis van uw ervaringen met deze leerling inschat dat dit niveau veel te hoog of te laag is gegrepen, dan is het uiteraard beter om te starten met een kaart van een hoger of lager niveau. Dit om te voorkomen dat een leerling erg veel kaarten moet lezen alvorens u zijn beheersingsniveau hebt bepaald.

Tot slot: als een leerling het niveau AVI-Plus heeft bereikt, is verdere toetsing van het niveau van technisch lezen niet meer zinvol. U stopt dan met het afnemen van de AVI-toetskaarten, ook als een leerling het niveau AVI-Plus bijvoorbeeld al in groep 6 bereikt.

2.2 Algemene aanwijzingen voor de afname

Om de uitkomsten zo goed mogelijk te kunnen vergelijken met die van leerlingen uit de landelijke referentiegroep, is het van groot belang dat de leerlingen van uw groep de AVI-toetskaarten onder zoveel mogelijk dezelfde omstandigheden maken als de leerlingen van de landelijke referentiegroep. Daarom geven we enkele algemene aanwijzingen.

Voorafgaand aan de afname van de AVI-toetskaarten dient u enkele voorbereidingen te treffen:

- Zorg voor een plek op school waar de toetskaarten ongestoord kunnen worden afgenomen.
- Leg vooraf alle benodigdheden voor de afname klaar.
- Lees de instructie voor de afname goed door, zodat u weet wat u moet doen.
- Volg de aanwijzingen voor afname zo zorgvuldig mogelijk.

Tips

- 1 Achter het tabblad Toetsmateriaal AVI is een verkorte versie van de afname-instructie van AVI opgenomen. Houd deze tijdens de afname bij de hand.
- 2 Stel de leestijd tijdens de toetsafname vast met behulp van een stopwatch. Als u de toetsafname opneemt, kunt u dat desgewenst later doen. Dit biedt u tevens de mogelijkheid om de leesfouten achteraf te verifiëren of nader te analyseren.

2.3 Afname-instructies

Voor u start met de afname legt u de volgende benodigdheden klaar,:

- de AVI-toetskaarten versie A en B;
- de scoreformulieren;
- een potlood en een gum;
- een stopwatch.

U gaat tegenover de leerling zitten met het bijbehorende scoreformulier, de stopwatch, een potlood en een gum binnen handbereik. U legt de kaart omgekeerd klaar voor de leerling zodat deze de tekst nog niet kan zien. Stel de leerling een beetje op zijn gemak.

U zegt:

Op de achterkant van deze kaart staat een verhaaltje. Probeer jij nu zo meteen dat verhaaltje zo goed mogelijk voor te lezen. Je moet proberen het verhaal zo vlot mogelijk en met zo weinig mogelijk fouten te lezen. Ik lees de titel voor en dan mag jij beginnen.

Wanneer je merkt dat je een woord fout hebt gelezen, hoeft je alleen dat woord te verbeteren en mag je gewoon weer verder lezen. Je hoeft dan niet opnieuw aan het begin van de zin te beginnen.

Ik lees nu eerst de titel voor en dan lees jij het verhaaltje verder.

Let op: In sommige scholen is een afspraak met de leerlingen gemaakt dat ze, wanneer ze tijdens een leesles een woord fout lezen in een zin, weer vooraan bij die zin beginnen te lezen. De normering (voor wat betreft de tijd) van de AVI-toetskaarten gaat ervan uit dat leerlingen *wel een woord herstellen, maar dan weer verder lezen*. Als leerlingen toch opnieuw met de zin beginnen, betekent dit dat ze meer tijd nodig hebben om de tekst te lezen. Ze zullen dan al gauw te lang over de tekst doen volgens de normering, en dus te laag worden ingeschaald bij de AVI-niveaus. Besteed daarom in de instructie aandacht aan het feit dat leerlingen alleen het woord zelf hoeven te verbeteren en dan verder mogen gaan.

U draait de kaart om en leest de titel voor. Daarna kan de leerling beginnen. De leerling begint met de hoofdttekst en leest niet nog een keer de titel voor. Op het moment dat de leerling begint te lezen, drukt u de stopwatch in, en begint de tijd te lopen.

Iedere fout die wordt gelezen geeft u met potlood aan op het scoreformulier. Wat fout is en wat niet, en hoe u de fouten moet aangeven, wordt uitgelegd in de volgende paragraaf.

Als het oplezen van een woord langer dan 5 seconden duurt, zegt u het woord voor. Het kind gaat dan verder met het volgende woord. U rekent dit woord uiteraard wel fout.

Wanneer de leerling klaar is, drukt u de stopwatch in. U noteert de tijd op het scoreformulier. Vervolgens telt u hoeveel fouten de leerling heeft gemaakt en ook dat vult u in op het scoreformulier.

Mocht een leerling langer dan vijf minuten over een kaart doen, dan raden we u aan de afname te stoppen. Het niveau van de betreffende kaart is dan echt te hoog gegrepen voor deze leerling. Indien nodig, kunt u beter een kaart van een of meer niveaus lager afnemen.

Extra instructie voor de kaarten AVI-E6 B, AVI-M7 A en AVI-M7 B

Het is belangrijk dat u de titel duidelijk voorleest. *Bij de kaarten AVI-M7 A en B is het zelfs cruciaal dat u dit doet.* In de betreffende teksten wordt namelijk een woord gebruikt – en in één geval is dat ook nog een afkorting – dat in feite nog te moeilijk is voor de leerling maar onmisbaar is voor de tekst. Vandaar dat deze woorden en de afkorting met nadruk ook in de titel zijn opgenomen. Let er in deze gevallen dus extra scherp op dat u het woord (en de afkorting) duidelijk noemt.

De leerlingen hoeven de betreffende woorden en de afkorting (nog) niet te kennen. U dient de betreffende woorden/afkorting bij het lezen van de tekst door de leerling daarom ook *niet fout te rekenen!* Het is echter wel belangrijk dat de leerling niet hapert of onzeker wordt van zo'n (te) moeilijk woord. Dat zou het lezen van de rest van de tekst negatief kunnen beïnvloeden. Het volstaat daarom niet dat u het betreffende woord niet fout rekent. Voor beide kaarten is daarom de instructie aangepast waardoor u de leerling vooraf het woord 'aangeeft' of 'voorzeft'.

AVI-E6 B

Op deze kaart komt als afsluiting 'De mzzll!' voor. Deze sms-kreet dient u niet fout te rekenen en niet mee te tellen in de scoring. Omdat dit het laatste woord van de tekst is, zijn eventuele haperingen nauwelijks meer van invloed op de gelezen tijd. Als een leerling hapert, drukt u de stopwatch in zodat u een correcte eindtijd heeft. U verwoordt tegelijkertijd wat er staat en geeft daarmee aan dat de kaart af is.

AVI-M7 A *Titanic* toch niet onzinkbaar?

U zegt vóóordat u de titel voorleest:

We gaan zo een tekst over de Titanic lezen.

Als u vervolgens de kaart voorlegt aan de leerling en de titel opleest, wijst u tegelijkertijd nog een keer naar het woord 'Titanic'. U rekent het woord 'Titanic' niet fout, zodat dit woord niet meetelt in de scoring.

AVI-M7 B *De Vereenigde Oost-Indische Compagnie (VOC)*

U zegt vóóordat u de titel voorleest:

We gaan zo een tekst over de Vereenigde Oost-Indische Compagnie lezen.

Als u vervolgens de kaart voorlegt aan de leerling en de titel opleest, wijst u tegelijkertijd nog een keer naar het woord 'Compagnie' en de afkorting 'VOC'. U rekent het woord 'Compagnie' en de afkorting 'VOC' niet fout, zodat deze niet meetellen in de scoring.

Gang van zaken tijdens de toetsafname

Een leeszwakke leerling zal de AVI-toetskaarten met de nodige haperingen en vergissingen lezen. Hoewel bij de afname van de toets een zekere zakelijkheid en objectiviteit noodzakelijk is, blijft het toch een interactief proces. Als toetsafnemer zult u soms moeten bijsturen zodat deze kinderen niet helemaal het spoor bijster raken. Hieronder staan een aantal voor de hand liggende aanwijzingen:

- 'Kijk eens naar het eerste woord.'
- 'Wat is de eerste letter?'

Soms is een aanmoediging nodig:

- 'Toe maar.'
- 'Begin maar.'

Bij sommige kinderen is het nodig om ze de weg te wijzen:

- 'Kijk, hier was je gebleven.'

Hoewel u tijdens de toetsafname wellicht de neiging hebt om overgeslagen woorden en fout gelezen woorden nogmaals te laten lezen, is dat niet goed.

De gemaakte fouten werken dan voor de leerling dubbel nadelig, omdat hij tijd verliest én zijn eigen leestempo niet kan aanhouden.

Doortoetsen

In de meeste gevallen bent u niet klaar met het afnemen van één AVI-toetskaart, maar zult u door moeten toetsen met moeilijkere of gemakkelijkere kaarten. Als u de AVI-toetskaarten inzet voor individuele analyse, wilt u namelijk bepalen op welk niveau u uw instructie voor een of meer leerlingen moet richten. Als u de AVI-toetskaarten gebruikt als signaleringsinstrument om het AVI-niveau te bepalen, zult u willen vaststellen welk AVI-niveau de getoetste leerling beheerst. De tijd die een leerling nodig heeft om de tekst te lezen en het aantal fouten dat hij daarbij maakt, bepalen of en hoe u verder moet toetsen met een moeilijkere of makkelijker kaart. In paragraaf 2.5 staat de werkwijze beschreven. Voor uw gemak staan de grenswaarden voor tijd en fouten vermeld onder aan elk scoreformulier.

2.4 De scoring

Ten behoeve van de scoring van de AVI-toetskaarten zijn speciale formulieren ontworpen. Elke toetskaart heeft zijn eigen scoreformulier. Een voorbeeld van een scoreformulier staat in figuur 1.

Figuur 1 Scoreformulier AVI-M3 A

Leerling- en onderwijsvolgsysteem AVI Scoreformulier Naam leerling _____ Geboortedatum _____ Groep _____ Afnemer _____ Datum _____	wie ben ik?		
	AVI-M3 A		
	Leestijd:	min.	sec.
	Aantal fouten:		
	Eindscore:	frustratie	instructie

mijn naam is jaap.
 ik heet dus jaap.
 dus ben ik jaap.
 maar ik ben ook een zoon.
 de zoon van mijn mam.
 ik ben dus jaap.
 dat weet je al.
 ik ben ook een zoon.
 dat weet je ook al.
 en ik ben een neef.
 de neef van mijn oom.
 en de neef van mijn neef.
 ik ben dus jaap.
 ik ben dus een zoon.
 ik ben dus een neef.
 wat ben ik veel!
 maar wie ben ik dan?
 weet jij het?
 laat maar.
 ik heet jaap.
 dus ben ik jaap.
 daar gaat het om.

AVI-M3 A	Beheersing	Instructie	Frustratie
Tijd	0-1'59"	maximaal 2'22"	> 2'22"
Fouten	0-5		

Bovenaan het scoreformulier kunt u gegevens over de leerling invullen. Vul deze gegevens in voordat u met de afname begint. Deze gegevens betreffen:

- de naam en de geboortedatum van de leerling;
- de groep waarin de leerling zit;
- de datum waarop de toets wordt afgenomen;
- de naam van degene die de toets afneemt.

In de kop van het formulier is tevens ruimte opgenomen voor het noteren van het aantal fouten, de leestijd in minuten en seconden en de eindscore. Deze gegevens kunt u uiteraard pas invullen nadat de leerling de tekst op de kaart heeft gelezen.

Op het scoreformulier staat de gehele tekst van de bijbehorende toetskaart afgedrukt. Er is tussen de regels ruimte gelaten om aan te geven welke fouten een leerling maakt tijdens het voorlezen, om aanvullende opmerkingen te noteren, etcetera. Het is uiteraard wel van belang dat de verschillende soorten fouten op dezelfde wijze worden genoteerd. Verderop staan suggesties voor de wijze waarop u dat kunt doen. U kunt deze naar eigen inzicht aanpassen of uitbreiden.

Onderaan het formulier zijn de grenswaarden voor tijd en fouten opgenomen die bepalen of een leerling het AVI-niveau van de kaart beheerst of niet.

Wat is fout?

- Een *verkeerd* woord lezen, zonder het alsnog te verbeteren.
- Een woord *spellend* lezen, zonder het daarna alsnog in één keer te lezen.
- Een woord *overslaan*.
- Woorden *omwisselen*.
- Woorden *tussenvoegen*.
- Wanneer het oplezen van een woord langer dan 5 seconden duurt. In dat geval zegt u het woord *voor* en telt u het fout.

Wat is niet fout?

- Verkeerde klemtoon.
- Versprekingen en haperingen, waarna het woord alsnog goed wordt gelezen.
- Een woord wordt goed gelezen, nadat het eerst gespeld is.
- Een fout woord wordt verbeterd door het goede woord.
- Dialectuitspraak.
- *Ze* in plaats van *zij*, *je* in plaats van *jij*, *we* in plaats van *wij*, *z'n* in plaats van *zijn*.

Daarnaast is voor een aantal specifieke woorden vastgelegd welke uitspraak is toegestaan. In tabel 3 staan deze woorden en de toegestane uitspraak of uitspraken per kaart weergegeven.

Tabel 3 Dilemma's bij uitspraak van leerlingen: wat wordt goed gerekend?

Kaart	Leeswoord	Toegestane realisaties
AVI-E4 A	jam	zowel de Nederlandse uitspraak /sjem/ als de Engelse uitspraak
	cake	zowel de Nederlandse uitspraak /keek/ als de Engelse uitspraak
AVI-E4 B	wonderlijk	achtervoegsel '-lijk' mag alleen worden uitgesproken als /luk/
	zenuwachtig	achtervoegsel '-ig' mag uitgesproken als /ig/ en /ug/
AVI-M5 A	musical	zowel de Engelse uitspraak als de vernederlandste versie
AVI-M5 B	droevig	achtervoegsel '-ig' mag worden uitgesproken als /ig/ en /ug/
	dromedaris	zowel met korte en lange o uitgesproken /drommedaris/ en /droomedaris/
AVI-M6 A	akelig	achtervoegsel '-ig' mag worden uitgesproken als /ig/ en /ug/
AVI-M6 B	ambulance	zowel Franse uitspraak als de vernederlandste uitspraak /ambulans/
AVI-E6 B	mzzl	alle uitspraken zijn toegestaan. Fouten worden niet meegeteld.
AVI-M7 A	Titanic	alle uitspraken zijn toegestaan. Fouten worden niet meegeteld.
AVI-M7 B	compagnie	alle uitspraken zijn toegestaan. Fouten worden niet meegeteld.
	VOC	alle uitspraken zijn toegestaan. Fouten worden niet meegeteld.
	Texel	/Teksel/ en /Tessel/
AVI-E7 B	smart	Engelse en Nederlandse uitspraak
AVI-Plus B	Texel	/Teksel/ en /Tessel/
	Rottumeroog	zowel met korte en lange u uitgesproken: /rottummeroog/ en /rottuumeroog/
	Rottumerplaat	zowel met korte en lange u uitgesproken: /rottummerplaat/ en /rottuumerplaat/

Hoe kunt u de fouten van een leerling aangeven op het scoreformulier?

Als de leerling een woord *fout leest*, dan schrijft u de fout boven het woord.
Bijvoorbeeld:

De leerling leest: 'ik ben ook een **zon**.'

U noteert 'zon' boven het woord 'zoon':

zon Ik ben ook een zoon.

Als leerling een woord *spellend leest*, en niet het woord in zijn geheel nog eens herhaalt, noteert u dit door middel van streepjes onder de letters of lettergrepen in het betreffende woorden. Bijvoorbeeld:

De leerling leest: 'ik ben ook een **z-oo-n**.'

U onderstreept het woord 'zoon':

Ik ben ook een <u>zoon</u> .

Als leerling een woord *overslaat*, zet u een kruis door het betreffende woord.
Bijvoorbeeld:

De leerling leest: 'ik ben een zoon.'

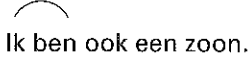
U zet een kruis door het woord 'ook':

Ik ben ook een zoon.

Het *omwisselen van woorden* kunt u aangeven door middel van een boogje tussen de omgewisselde woorden. Bijvoorbeeld:

De leerling leest: '**ben ik** ook een zoon.'

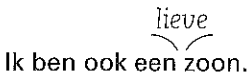
U zet een boogje boven de woorden 'ik ' en 'ben':

Ik ben ook een zoon.

Als leerling een *woord tussenvoegt*, schrijft u dat woord erbij. Bijvoorbeeld:

De leerling leest: 'ik ben ook een **lieve** zoon.'

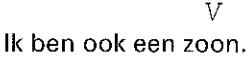
U schrijft het woord 'lieve' boven de plek waar het woord is tussengevoegd:

Ik ben ook een zoon.

Als u een woord heeft *voorgezegd*, kunt u dat aangeven door een V boven het woord te zetten. Bijvoorbeeld:

De leerling leest: 'ik ben ook een' En u zegt na 5 seconden het woord 'zoon' voor.

U noteert een V boven het woord 'zoon':

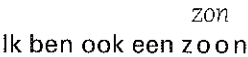

Ik ben ook een zoon.

Meerdere fouten in hetzelfde woord tellen voor één fout bij bepalen AVI-niveau

Voor het bepalen van het aantal fouten, wordt elk woord in principe maar één keer fout geteld. Als een leerling dus een woord spellend leest en dat spellen ook nog fout doet, telt dit voor de niveaubepaling als één fout. Een woord telt dus mee voor maximaal één fout. Het is overigens wel handig om ten behoeve van de individuele analyse beide fouten te noteren op het scoreformulier. Bijvoorbeeld als een woord spellend wordt gelezen en in dat spellen wordt ook nog een fout gemaakt:

De leerling leest: 'ik ben ook een **z-o-n**.'

U noteert 'zon' boven het woord 'zoon' én onderstreept het woord 'zoon'. U telt het woord echter maar één keer fout voor het bepalen van het AVI-niveau.

Ik ben ook een zoon.

Dit geldt natuurlijk niet voor het geval dat een woord eerst fout gespeld wordt en dan in een keer goed gelezen. Dan rekent u dit goed.

Echter, als het woord na (correct of foutief) spellen in een keer fout wordt gelezen, dan telt dit niet als 'spellen' maar als fout gelezen. Een voorbeeld:

De leerling leest: 'ik ben ook een **z-oo-n zon.**'

U noteert 'zon' boven het woord 'zoon':

zon
Ik ben ook een zoon.

Ook als een woord wordt omgedraaid en het daarna fout of spellend wordt gelezen, telt u dit mee voor één fout. Bijvoorbeeld:

De leerling leest: '**ben i-k** ook een zoon.'

U zet een boogje boven de woorden 'ik' en 'ben', en onderstreept het woord 'ik'. U telt het woord echter maar één keer fout voor het bepalen van het AVI-niveau.

Ik ben ook een zoon.

Let op: als het woord na een tussengevoegd woord, fout of spellend wordt gelezen, is dat een nieuwe fout. Deze dient dan ook meegeteld te worden. Bijvoorbeeld:

De leerling leest: 'ik ben ook een **lieve z-oo-n.**'

U schrijft het woord 'lieve' boven de plek waar het woord is tussengevoegd én onderstreept het woord 'zoon'. *Beide fouten telt u mee* voor het bepalen van het AVI-niveau.

lieve
Ik ben ook een zoon.

2.5 De bepaling van het AVI-niveau

Voor het bepalen van het AVI-niveau waarop de leerling leest, dient u te weten hoeveel tijd de leerling nodig had om de tekst van een kaart te lezen en hoeveel fouten hij daarbij heeft gemaakt. Ten opzichte van de vorige versie van de AVI-toetskaarten heeft daarin een belangrijke wijziging plaatsgevonden.

Met het oog op het diagnostische gebruik van de AVI-toetskaarten, hebben we bij deze uitgave van de AVI-kaarten aangesloten bij de terminologie van Struiksma, Van der Leij & Vieijra⁴. Op basis van de benodigde tijd en het aantal gemaakte fouten, bepaalt u welke score de leerling krijgt voor de betreffende kaart: BEHEERSINGSNIVEAU, INSTRUCTIENIVEAU of FRUSTRATIENIVEAU. Hierin wijkt deze versie dus af van de vorige uitgave van de AVI-toetskaarten⁵, waarin de termen GOED, VOLDOENDE en ONVOLDOENDE werden gehanteerd. Het onderscheid tussen 'instructieniveau' en 'frustratieniveau' is een nadere uitsplitsing van de vroegere score 'onvoldoende' en is alleen van belang voor de zwakkere leerlingen in uw groep waarvoor u wilt bepalen op welk(e) AVI-niveau(s) zij instructie nodig hebben. In paragraaf 2.5.1 gaan we hier nader op in. Het vroegere onderscheid tussen GOED en VOLDOENDE is verdwenen. We kennen nu alleen nog maar de categorie 'beheersingsniveau'. Dit heeft consequenties voor

4 Struiksma, A. J. C., Leij, A. van der, & Vieijra, J.P.M. (2009). *Diagnostiek van technisch lezen en aanvankelijk spellen*. 8ste druk. Amsterdam: VU uitgeverij.

5 Visser, J., Laarhoven, A. van & Beek, A. ter (1998). *AVI-toetspakket. Handleiding. Vierde druk*. 's-Hertogenbosch: KPC Groep.

het doortoetsen wanneer u de AVI-toetskaarten als signaleringsinstrument gebruikt en dus het beheersingsniveau van een leerling wilt bepalen. In paragraaf 2.5.2 komen we daarop terug.

In de tabellen 4 en 5 staan de criteria weergegeven voor de leestijd en het aantal fouten voor de A-versie en de B-versie van de AVI-toetskaarten. Deze criteria staan ook vermeld op de scoreformulieren. Om de score BEHEERSINGSNIVEAU te verkrijgen, moet de prestatie van een leerling aan beide criteria (zowel de leestijd als het aantal fouten) voldoen. Het onderscheid tussen beide andere niveaus is alleen afhankelijk van de leestijd. Als een leerling dus met andere woorden meer fouten maakt dan het toegestane aantal, dan bepaalt de leestijd of hij de score INSTRUCTIE- of FRUSTRATIENIVEAU krijgt.

Tabel 4 Grenswaarden AVI-toetskaarten versie A

	BEHEERSINGSNIVEAU		INSTRUCTIENIVEAU	FRUSTRATIENIVEAU
Toetskaart	Leestijd maximaal	en aantal fouten maximaal	Leestijd maximaal	Leestijd meer dan
AVI-M3 A	1'59"	5	2'22"	2'22"
AVI-E3 A	1'48"	7	2'19"	2'19"
AVI-M4 A	1'33"	6	1'57"	1'57"
AVI-E4 A	2'16"	12	2'48"	2'48"
AVI-M5 A	2'03"	15	2'27"	2'27"
AVI-E5 A	1'48"	10	2'08"	2'08"
AVI-M6 A	1'30"	9	1'44"	1'44"
AVI-E6 A	1'45"	11	2'01"	2'01"
AVI-M7 A	1'57"	6	2'13"	2'13"
AVI-E7 A	2'04"	8	2'21"	2'21"
AVI-Plus A	1'57"	9	2'10"	2'10"

Tabel 5 Grenswaarden AVI-toetskaarten versie B

	BEHEERSINGSNIVEAU		INSTRUCTIENIVEAU	FRUSTRATIENIVEAU
Toetskaart	Leestijd maximaal	en aantal fouten maximaal	Leestijd maximaal	Leestijd meer dan
AVI-M3 B	2'05"	6	2'28"	2'28"
AVI-E3 B	1'57"	9	2'31"	2'31"
AVI-M4 B	1'31"	7	1'53"	1'53"
AVI-E4 B	2'15"	9	2'48"	2'48"
AVI-M5 B	2'06"	12	2'30"	2'30"
AVI-E5 B	1'47"	11	2'06"	2'06"
AVI-M6 B	1'48"	11	2'05"	2'05"
AVI-E6 B	1'51"	11	2'07"	2'07"
AVI-M7 B	1'58"	9	2'15"	2'15"
AVI-E7 B	1'57"	7	2'13"	2'13"
AVI-Plus B	2'10"	10	2'25"	2'25"

Een voorbeeld maakt dit duidelijk. Stel een leerling leest kaart AVI-M4 A foutloos in 1'30". De leerling krijgt de score BEHEERSINGSNIVEAU, aangezien hij aan beide criteria voldoet: hij leest sneller dan de maximale tijd van 1'33" en heeft niet meer dan zes fouten. Wat nu als deze leerling zeven fouten had gemaakt? Voor BEHEERSINGSNIVEAU mag een leerling maximaal zes fouten maken, en daaraan voldoet de leerling niet. Deze leerling leest nog wel binnen de maximum-tijd van het INSTRUCTIENIVEAU. Dat is dus de score die de leerling krijgt op kaart AVI-M4 A.

Een andere leerling leest dezelfde kaart foutloos in 1'40". Deze leerling voldoet niet aan beide criteria voor de score BEHEERSINGSNIVEAU. Hij heeft immers de maximale leestijd van 1'33" overschreden. Zijn leestijd is wel sneller dan 1'57", de maximale leestijd voor het INSTRUCTIENIVEAU. Daarom krijgt deze leerling de score INSTRUCTIENIVEAU voor de geleverde prestatie op kaart AVI-M4 A. Ook als deze leerling meer dan zes fouten zou maken, blijft zijn score INSTRUCTIENIVEAU.

Een derde leerling leest dezelfde kaart in 2'00" en maakt daarbij vier fouten. Deze leerling voldoet niet aan de tijdslimiet voor BEHEERSINGS- en INSTRUCTIENIVEAU, en krijgt dus de score FRUSTRATIENIVEAU voor de betreffende kaart.

In de twee volgende subparagrafen gaan we nader in op de niveaubepaling met behulp van de AVI-toetskaarten. In paragraaf 2.5.1 beschrijven we de werkwijze die hoort bij het gebruik van AVI voor *individuele analyse*. In paragraaf 2.5.2 kunt u lezen hoe u de AVI-toetskaarten inzet voor *signalering*.

2.5.1 AVI-toetskaarten voor individuele analyse: bepalen van het hoogste instructieniveau

Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling om voor alle leerlingen in uw groep het instructieniveau te bepalen. Deze tijdrovende klus is niet nodig voor leerlingen die op de toetsen Technisch lezen rond of boven het landelijke gemiddelde scoren van hun leeftijdsgenoten. Deze leerlingen kunnen namelijk gewoon mee met de standaardinstructie in de klas. Zie daarvoor ook de paragrafen 4.3 en 4.5. Deze werkwijze past u wél toe bij de leerlingen die in vergelijking met leeftijdsgenoten laag scoren op de toetsen Technisch lezen (niveau V of D/E). Voor deze leerlingen wilt u het instructieniveau bepalen ten behoeve van instructie op maat. Zoals in 2.1.1 is aangegeven, kunt u deze groep desgewenst aanvullen met leerlingen die stagneren of terugvallen in hun leesontwikkeling of bij wie u twijfelt over de toetsuitslag op de toetsen Technisch lezen op basis van uw eigen ervaringen met de leerling(en) in de dagelijkse praktijk.

Bij het bepalen van het INSTRUCTIENIVEAU is het onderscheid tussen *beheersings-, instructie- en frustratieniveau* van belang. Het AVI-niveau dat u heeft vastgesteld met de toetsen Technisch lezen, betreft het *beheersingsniveau*. Als een leerling voor zijn plezier wil lezen of als hij informatieve teksten wil lezen, heeft hij teksten nodig op beheersingsniveau. Dit niveau is echter niet meer geschikt om de technische leesvaardigheid verder te oefenen: het niveau wordt immers beheerst. Daarvoor heeft een leerling teksten nodig op *instructieniveau*⁶. Dat zijn teksten die de leerling wel enige moeite kosten, maar die van een zodanig niveau zijn dat de leerling op dat niveau kan oefenen. Als een tekst zo moeilijk voor de leerling is dat hij te veel fouten maakt en/of te langzaam leest, dan spreken Struiksma e.a. van *frustratieniveau*. Het lezen van teksten op frustratieniveau heeft geen zin: de leerlingen leren daar niets van en ervaren alleen maar dat ze falen.

Voor leerlingen die uitvallen op de toetsen Technisch lezen is het daarom belangrijk om het instructieniveau te bepalen: welke niveau van teksten is voor hen geschikt om mee te oefenen. Het uitgangspunt hierbij is dat u de leerling doortoetst om zo het hoogste instructieniveau te bepalen. U gaat daarbij als volgt te werk. U start met de kaart van één niveau hoger dan het AVI-niveau dat deze leerling volgens de toetsen Technisch lezen beheerst. Stel dat dit AVI-M4 is, dan legt u deze leerling kaart AVI-E4 voor. Of u versie A of B gebruikt, hangt af van de versie die u de vorige keer heeft gebruikt (zie ook paragraaf 2.1.1). In onderstaand voorbeeld gaan we ervan uit dat versie A aan de beurt is. Vervolgens zijn er verschillende uitkomsten mogelijk.

De eerste mogelijkheid is dat de leerling volgens de tabellen met grenswaarden voor AVI de score INSTRUCTIENIVEAU behaalt voor kaart AVI-E4 A. Dit is een

6 Struiksma, A. J. C., Leij, A. van der, & Vieijra, J.P.M. (2009). *Diagnostiek van technisch lezen en aanvankelijk spellen*. 8ste druk. Amsterdam: VU uitgeverij.

bevestiging van het resultaat van de toetsen Technisch lezen: deze leerling beheerst AVI-niveau E4 nog niet. U stopt echter nog niet met het afnemen van de AVI-toetskaarten, maar gaat verder om te bepalen waar de grens ligt tussen instructie- en frustratieniveau voor deze leerling. U gaat met andere woorden op zoek naar het hoogste instructieniveau. U legt daarom de kaart van een niveau hoger voor, AVI-M5 A. Als de score daarop FRUSTRATIENIVEAU is, dan weet u dat teksten van het niveau AVI-M5 bij deze leerling tot frustratie zullen leiden. Het hoogste instructieniveau voor deze leerling is niveau AVI-E4. Als de leerling daarentegen op kaart AVI-M5 eveneens de score INSTRUCTIENIVEAU behaalt, dan legt u kaart AVI-E5 aan deze leerling voor. U gaat hiermee net zolang door totdat de leerling op een kaart FRUSTRATIENIVEAU scoort. U weet dan dat teksten van dat AVI-niveau zo moeilijk zijn voor deze leerling, dat het geen zin heeft dergelijke teksten aan hen voor te leggen. Om zijn technische leesvaardigheid te vergroten, kan deze leerling oefenen met teksten die liggen tussen het niveau dat hij beheerst (in dit voorbeeld AVI-M4) en het niveau waarop hij de score FRUSTRATIENIVEAU behaalt.

Een andere mogelijkheid is dat bij de afname van kaart AVI-E4 A de leerling volgens de grenswaarden voor tijd en fouten de score BEHEERSINGSNIVEAU behaalt. Daarmee stelt u vast dat de leerling AVI-niveau E4 beheerst. Dat is een niveau hoger dan met de toetsen Technisch lezen was vastgesteld. U kunt er dan voor kiezen om het eerder vastgestelde AVI-niveau van deze leerling bij te stellen van AVI-M4 naar AVI-E4. Als deze bijstelling betekent dat de leerling niet (meer) tot de zwakste 25% maar tot de middenmoot van zijn eigen groep behoort (zie paragraaf 3.2), dan stopt u alsnog met het afnemen van de toets. Deze leerling kan in principe de standaardinstructie van zijn groep volgen en u hoeft voor hem geen apart instructieniveau te bepalen.

Als deze bijstelling niet leidt tot de conclusie dat deze leerling met de standaardinstructie mee kan, dan gaat u door met het toetsen van deze leerling.

U legt een kaart van nog een niveau hoger voor, AVI-M5 A. Daarmee gaat u door totdat de leerling op een kaart de score FRUSTRATIENIVEAU behaalt. De niveaus tussen het AVI-niveau dat de leerling beheerst en het AVI-niveau dat tot frustratie leidt, geven aan met welke teksten de leerling zijn technische leesvaardigheid kan oefenen.

Een derde mogelijkheid is dat de leerling de score FRUSTRATIENIVEAU behaalt op kaart AVI-E4 A. Dat betekent dat de leerling dit niveau, dat één niveau hoger ligt dan het niveau vastgesteld met de toetsen Technisch lezen, niet beheerst. Sterker nog, dat niveau AVI-E4 te hoog is om instructie in te geven. In dat geval kunt u een kaart van een niveau lager voorleggen om na te gaan of dit niveau volgens de AVI-toetskaarten wel wordt beheerst. Dat is in dit voorbeeld AVI-M4 A. Mocht blijken dat de leerling ook niet voldoet aan de criteria van toetskaart AVI-M4 A, dan is duidelijk dat de uitkomsten van beide toetsen (Technisch lezen en AVI) niet met elkaar overeenkomen. De keuze is aan u welk van beide niveaus u wilt handhaven. Handhaven van het niveau dat is vastgesteld met Technisch lezen ligt met name voor de hand wanneer u weet dat de betreffende leerling bijvoorbeeld door spraakproblemen of door faalangst moeite heeft met het hardop voorlezen van teksten. De AVI-toetskaarten zijn voor deze leerling niet het geschikte instrument om te bepalen welk niveau hij beheerst en op welk niveau hij instructie nodig heeft.

In schema 1 hebben we de mogelijkheden uit dit voorbeeld nogmaals weergegeven.

Schema 1 Voorbeelden bij het bepalen van het hoogste instructieniveau voor zwakke leerlingen

AVI-M4 wordt beheerst → kaart AVI-E4 A voorleggen	BEHEERSINGSNIVEAU	→	Leg kaart AVI-M5 A voor.	BEHEERSINGSNIVEAU	→	Toets verder om het beheersingsniveau vast te stellen. Indien nodig doortoetsen tot op een kaart het frustratieniveau wordt bereikt.
				INSTRUCTIENIVEAU	→	AVI-E4 is het hoogste beheersingsniveau. Stel eventueel het AVI-niveau bij. Indien nodig doortoetsen tot op een kaart het frustratieniveau wordt bereikt.
				FRUSTRATIENIVEAU	=	STOP AVI-M5 is te moeilijk. Instructie op AVI-E4.
	INSTRUCTIENIVEAU	→	Leg kaart AVI-M5 A voor.	INSTRUCTIE- of BEHEERSINGSNIVEAU	→	Leg kaart AVI-E5 A voor. Toets verder tot op een kaart het frustratieniveau wordt bereikt.
				FRUSTRATIENIVEAU	=	STOP AVI-M5 is te moeilijk. Instructie op AVI-E4.
	FRUSTRATIENIVEAU	→	Leg kaart AVI-M4 A voor	BEHEERSINGSNIVEAU	=	Bevestiging dat AVI-M4 wordt beheerst. Instructie op AVI-E4 zal veel van de leerling vergen.
INSTRUCTIE- of FRUSTRATIENIVEAU				→	AVI-toetskaarten zijn waarschijnlijk niet geschikt voor vaststellen van het beheersings- en instructieniveau.	

In zijn algemeenheid betekent bovenstaande procedure dat u een leerling net zo lang kaarten voorlegt totdat de score van de leerling op een kaart het FRUSTRATIENIVEAU is. De leerling dient dan instructie te krijgen op de niveaus tussen het niveau dat hij beheerst – dat is het vastgestelde AVI-niveau – en het niveau waarop hij de score frustratieniveau heeft. Dit kunnen een of meer AVI-niveaus zijn.

In schema 2 ziet u dit principe in zijn algemeenheid uitgewerkt.

Schema 2 Werkwijze voor het bepalen van het hoogste instructieniveau voor de zwakke leerlingen

AVI-X wordt beheerst → kaart AVI-X+1 voorleggen			BEHEERSINGSNIVEAU	→	Toets verder om het beheersingsniveau vast te stellen. Indien nodig doortoetsen tot op een kaart het frustratieniveau wordt bereikt.	
	BEHEERSINGSNIVEAU	→	Leg kaart AVI-X+2 voor.	INSTRUCTIENIVEAU	→	AVI-X+1 is het hoogste beheersingsniveau. Stel eventueel het AVI-niveau bij. Indien nodig doortoetsen tot op een kaart het frustratieniveau wordt bereikt.
				FRUSTRATIENIVEAU	=	STOP AVI-X+2 is te moeilijk. Instructie op AVI-X+1.
	INSTRUCTIENIVEAU	→	Leg kaart AVI-X+2 voor.	INSTRUCTIE- of BEHEERSINGSNIVEAU	→	Leg kaart AVI-X+3 voor. Toets verder tot op een kaart het frustratieniveau wordt bereikt.
				FRUSTRATIENIVEAU	=	STOP AVI-X+2 is te moeilijk. Instructie op AVI-X+1.
	FRUSTRATIENIVEAU	→	Leg kaart AVI-X voor	BEHEERSINGSNIVEAU	=	Bevestiging dat AVI-X wordt beheerst. Instructie op AVI-X+1 zal veel van de leerling vergen.
			INSTRUCTIE- of FRUSTRATIENIVEAU	→	AVI-toetskaarten zijn waarschijnlijk niet geschikt voor vaststellen van het beheersings- en instructieniveau.	

2.5.2 AVI-toetskaarten als signaleringsinstrument: bepalen van het hoogste beheersingsniveau

Er zijn verschillende redenen om de AVI-toetskaarten als signaleringsinstrument te gebruiken en daarmee te bepalen welk AVI-niveau leerlingen beheersen. Bijvoorbeeld omdat een leerling een niet-acceptabele score heeft op de toetsen voor Technisch lezen waardoor deze toetsen geen AVI-niveau opleveren. De afname van AVI bij alle leerlingen is uiteraard wel tamelijk tijdsintensief omdat u de toetskaarten bij elke leerling individueel moet afnemen.

Let op: de werkwijze is enigszins veranderd ten opzichte van de vorige versie van de AVI-toetskaarten.

In de vorige versie werd namelijk alleen aan leerlingen die de score GOED op een kaart behaalden, een kaart van een hoger niveau voorgelegd. In de nieuwe werkwijze legt u aan elke leerling die op een kaart BEHEERSINGSNIVEAU scoort, de kaart van één niveau hoger voor. Pas als een leerling de score INSTRUCTIENIVEAU behaalt, stopt u met de toetsafname. Het AVI-niveau van een leerling is dan het niveau van de hoogste kaart waarop deze leerling de score BEHEERSINGSNIVEAU behaalt.

Een voorbeeld. Maik behaalt halverwege groep 4 een niet-acceptabele score op de toets Technisch lezen. Dat betekent dat u van Maik niet weet wat zijn AVI-niveau is. De AVI-toetskaarten bieden de mogelijkheid dit alsnog te doen.

Hoe doet u dit? U legt Maik kaart AVI-M4 versie A voor, de kaart behorend bij het niveau van de groep waarin hij zit.

De eerste mogelijkheid is dat de Maik de score BEHEERSINGSNIVEAU behaalt. U weet dan dat hij AVI-M4 beheerst. Vervolgens legt u de kaart van een niveau hoger, AVI-E4 A aan Maik voor. Als hij hierop INSTRUCTIENIVEAU zou scoren, dan weet u dat hij dit niveau nog niet beheerst. Zijn beheersingsniveau is dan AVI-M4, het niveau van de hoogste kaart waarop hij BEHEERSINGSNIVEAU scoort. Als hij daarentegen op AVI-E4 A wederom de score BEHEERSINGSNIVEAU behaalt, dan legt u de kaart van het volgende niveau, AVI-M5 A aan hem voor. Hiermee gaat u door tot Maik op een kaart INSTRUCTIENIVEAU scoort. Maiks AVI-niveau is dan het niveau van de hoogste kaart waarop hij de score BEHEERSINGSNIVEAU behaalt.

De tweede mogelijkheid is dat Maik de score INSTRUCTIENIVEAU behaalt op kaart AVI-M4 A. U laat hem vervolgens een kaart van één niveau lager lezen, namelijk kaart AVI-E3 A. Wanneer Maik op deze kaart BEHEERSINGSNIVEAU scoort, stelt u vast dat AVI-E3 de hoogste kaart is die hij beheerst. Als hij de score INSTRUCTIENIVEAU op kaart AVI-E3 A behaald zou hebben, dan biedt u een kaart van nog een niveau lager aan. U gaat hier mee door tot Maik de score BEHEERSINGSNIVEAU behaalt.

Tot slot kan het zo zijn dat Maik op AVI-M4 versie A de score FRUSTRATIENIVEAU krijgt. Net als in het vorige voorbeeld legt u de kaart van een niveau lager voor, totdat Maik de score BEHEERSINGSNIVEAU behaalt. Mocht het zo zijn dat Maik ook de kaart van het laagste niveau, AVI-M3 A, nog niet beheerst dan stelt u vast dat hij leest op niveau AVI-Start.

In schema 3 ziet u dit voorbeeld uitgewerkt.

Schema 3 Voorbeelden bij het bepalen van het hoogste AVI-beheersingsniveau voor een leerling

Kaart AVI-M4 A			BEHEERSINGSNIVEAU	→	Leg kaart AVI-M5 A voor. Toets net zolang door tot de leerling een kaart niet meer beheerst. U weet dan het hoogste beheersingsniveau.
	BEHEERSINGSNIVEAU	→	Leg kaart AVI-E4 A voor.	INSTRUCTIE- of FRUSTRATIENIVEAU	→ STOP AVI-M4 is het hoogste beheersingsniveau. De leerling beheerst AVI-M4.
	INSTRUCTIENIVEAU	→	Leg kaart AVI-E3 A voor.	BEHEERSINGSNIVEAU	= STOP AVI-E3 is het hoogste beheersingsniveau. De leerling beheerst AVI-E3.
	FRUSTRATIENIVEAU	→	Leg kaart AVI-E3 A voor	INSTRUCTIE- of FRUSTRATIENIVEAU	→ Leg kaart AVI-M3 A voor. Als leerling dit niveau ook niet beheerst, leest hij op AVI-Start.
				BEHEERSINGSNIVEAU	= STOP AVI-E3 is het hoogste beheersingsniveau. De leerling beheerst AVI-E3.
				INSTRUCTIE- of FRUSTRATIENIVEAU	→ Leg kaart AVI-M3 A voor. Als leerling dit niveau ook niet beheerst, leest hij op AVI-Start.

In de regel betekent bovenstaande procedure dat u een leerling bij een score BEHEERSINGSNIVEAU telkens een kaart van één niveau hoger laat lezen totdat de score van de leerling op een kaart INSTRUCTIENIVEAU is. Het AVI-niveau is dan het niveau van de hoogste kaart waarop nog de score BEHEERSINGSNIVEAU is behaald. In schema 4 ziet u dit uitgewerkt.

Schema 4 Werkwijze voor het bepalen van het hoogste AVI-beheersingsniveau voor een leerling

Kaart AVI-X			BEHEERSINGSNIVEAU	→	Kaart AVI-X+2. Steeds hogere kaart voorleggen tot op een kaart het instructie- of frustratie-niveau wordt behaald.
	BEHEERSINGSNIVEAU	→	Kaart AVI-X+1	INSTRUCTIE- of FRUSTRATIENIVEAU	= STOP Leerling leest op niveau AVI-X.
	INSTRUCTIENIVEAU- of FRUSTRATIENIVEAU	→	Kaart AVI-X-1	BEHEERSINGSNIVEAU	= STOP Leerling leest op niveau AVI-X-1.
			INSTRUCTIE- of BEHEERSINGSNIVEAU	→	Kaart AVI-X-2. Steeds lagere kaart voorleggen tot op een kaart beheersings-niveau wordt behaald.